

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ

Πρωτοδίκου Διοικητικών Δικαστηρίων,
κάτοχος μεταπτυχιακῶν διπλωμάτων στο Δημόσιο Δίκαιο καί στήν Φιλοσοφία τοῦ
Δικαίου

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΝ:

ΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, καί ΩΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΖΩΤΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΜΑΣ

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ ἐγράφη μέ βάση τό ἀρχικό σχέδιο ἼΑνάν, ἀλλά ἰσχύουν ὅσα ἀναφέρονται ἐδῶ, διότι καί τά νεώτερα σχέδια τοῦ κ. ἼΑνάν κινοῦνται στήν ἴδια κατεύθυνση, μέ τίς ἴδιες ρυθμίσεις καί μέ μικρομετατροπές. Μέ πιά σημαντική διαφοροποίηση, ὄχι οὐσιαστική ὅμως, ὅτι ἡ ρύθμιση γιά τούς ἐποίκους εἶναι εἰκονικῶς καλλίτερη γιά τούς Ἑλληνοκυπρίους. Στήν πραγματικότητα, θά μείνουν κατά τό τελευταῖο σχέδιο (τέλος Φεβρουαρίου 2003) περίπου 40.000 ἐποικοὶ ἀντί τῶν 120.000, ἀλλά, αὐτοί πού θά ἐπιστρέψουν στήν Τουρκία, θά χρηματοδοτηθοῦν ἀδρά γιά τήν μεταστέγασή τους ἐκεῖ, στήν συνέχεια δέ, κανεῖς δέν θά τούς ἐμποδίζῃ οὐσιαστικῶς νά ἐπανέλθουν στήν Κύπρο σχεδόν ὅλοι, καί νά παραμείνουν ἐκ νέου στό νησί γιά τον ἀπαιτούμενο χρόνο ὥστε νά δικαιωθῶνται νά πολιτογραφηθοῦν πολίτες τοῦ Τουρκοκυπριακοῦ κράτους μετά ἀπό ἐπτὰ ἔτη. Κάποια τυπικά νομικά ἐμπόδια στήν ἀδρά ἐπάνοδο τῶν ἐποίκων αὐτῶν, τά ὅποια πάντως δέν προβλέπονται ἀκόμη, εἶναι πλέον ἤ βέβαιον ὅτι θά καμφθοῦν ὅπως ἐκάμφθησαν καί εἰς βάρος τῶν Σέρβων στήν περιοχὴ τοῦ Κοσσυφοπεδίου μετά τήν ἐγκατάσταση τοῦ ΝΑΤΟ καί τήν ὑπόθαψη τῶν ἀκραίων Ἀλβανῶν στούς ὁποίους ἀνετέθη ἡ . . . ἀστυνόμευση τῶν Σέρβων, το δέ ΝΑΤΟ διά τῶν Ὁλλανδῶν π.χ. στρατιωτῶν του ἠσχολεῖτο μέ τόν ἀφοπλισμό τῆς Σερβικῆς μειονότητος.

Εἶναι ἐξ ἄλλου ἀπίστευτη ἡ ἐμμονή τοῦ κ. ἼΑνάν, μέ τά νέα σχέδιά του, στήν προσπάθεια νά γίνῃ ἡ Κύπρος ὑπόδουλη σέ ξένα κέντρα ἀποφάσεων, μέσω τῶν τριῶν ξένων δικαστῶν τοῦ «ἀνωτάτου δικαστηρίου», πού δέν θά εἶναι πράγματι δικαστήριον, ἀλλά θά εἶναι ἕνα πραγματικό «Πολίτμπυρο» («Πολίτμπυρο»: ἀνώτατο ὄργανο τοῦ Κράτους στά πρώην κουμμουνιστικά καθεστώτα) γιά ὅλα τά πολιτικά καί μείζονα διοικητικά θέματα στό νεοεποχῆτικο κρατίδιο πού θά φέρῃ τό ὄνομα Κύπρος καί πού θά τουρκοποιεῖται ὑπό «διεδνη» πλήρη ἔλεγχου.

Ἐπομένως, τό κατωτέρω κείμενο, διατηρεῖ τήν ἐπικαιρότητά του στό ἀκέραιο.

Μελέτησα, ὅσο μοῦ ἐπιτρέπουν οἱ ὑποχρεώσεις μου, τό σχέδιο ἼΑνάν καί ὡς νομικός μέ στοιχειώδη κοινό νοῦ, ἀπορῶ: Αὐτοί πού τό δέχονται, σέ Ἑλλάδα καί Κύπρο, ὡς βάση διαπραγματεύσεως, τό διάβασαν;

Αυτοί οι δημοσιογράφοι που έννοούν να λέγουν ό,τι τούς κατέβη (εύτυχώς όχι όλοι), τό διάβασαν;

Καί αν τό διάβασαν, τό κατάλαβαν;

Άντελήφθησαν ότι τό κρατίδιο του Ντεκτάς καθίσταται κερκόπορτα για όλη τήν Εύρώπη;

Δέν διάβασαν ότι τό κρατίδιο αυτό μπορεί να θεωρη τούς Τούρκους έποίκους ως πολίτες του και να τούς επιτρέψει να ψηφίσουν στό δημοψήφισμα μέ τό όποιο θά έγκριθη τό έν λόγω σχέδιο; Οί μόνοι που πράγματι πανηγυρίζουν γι' αυτό τό σχέδιο, είναι οι έποικοι.

Τό σχέδιο, τούς παρέχει πλήρη κάλυψη. Τούς νομιμοποιεί, ουσιαστικώς όλους! Δέν γίνονται πολίτες του τουρκοκυπριακού νέου κρατιδίου, μόνον όσοι έποικοι έχουν διαμείνει στην Κύπρο λιγώτερο από έπτά έτη, και μόνον έφ' όσον δεχθώ τό κρατίδιο του Ντεκτάς ότι έχουν διαμείνει στην Κύπρο λιγώτερο από έπτά έτη. Καί έξ αυτών, πάλι, καθώς και εκ των Τούρκων στρατιωτών και αξιωματικων, και εκ των Τούρκων της Τουρκίας, καθίστανται τουρκοκύπριοι πολίτες και όσων τά όνόματα περιληφθούν εις ειδική λίστα όνομάτων, τήν όποια θά παραδώση ή ήγεσία των τουρκοκυπρίων στον Ο.Η.Ε. μέ τήν όποια θά δηλώνη τήν πρόθεσή της να θεωρούνται και να είναι τά πρόσθετα πρόσωπα αυτά πολίτες της Κύπρου! Ουδείς ουσιαστικός έλεγχος για τό ποιόν, τό παρελθόν, τίς προθέσεις, τήν ύπαρξη έστω, των εικονικων αυτών «τουρκοκυπρίων».

Μέ τέτοιους τουρκοκύπριους, θά άλωθώ ή Εύρώπη. Γιατί; Γιατί θά κάνουν μπιζνες πάσης φύσεως σε Ελλάδα και Εύρώπη, δυτική αλλά και ανατολική (. . .) ως Εύρωπαίοι πολίτες («Κύπριοι» - «τουρκοκύπριοι»).

Πέραν τούτων, όσοι Τούρκοι θέλουν, θά γίνονται «τουρκοκύπριοι» μέσω νομικων προσώπων μέ «έδρα» στον τουρκοκυπριακό τομέα, και υποκατάστημα (πραγματική έδρα) στα Άδανα, στην Άγκυρα, όπου θέλουν. Τά προϊόντα της Τουρκίας θά ύφίστανται (δηθεν) στα Τελωνεία της βορείας Κύπρου τούς «τελωνειακούς έλέγχους σε χώρα της Εύρωπαϊκής Ένώσεως». Καί είτε θά πολιτογραφούνται τουρκοκυπριακά, όσο περισσότερο είναι δυνατόν, είτε θά έξοφλούν δασμούς ύψους α για ποσότητα Α και θά πρόκειται για ποσότητα 100ΧΑ.

Θεμέλια του σχεδίου Άναν είναι τό ανιστόρητον, τό αντιφατικόν, τό μή λειτουργικόν, τό συγκρουσιόγονον, τό παράλογον, τό σχεδόν νεοσατανιστικόν: Κατά τά νεοσατανιστικά δόγματα, ότι «οί αδύναμοι πρέπει να ύπηρετούν» και ότι «ή άγάπη, (πρέπει να τίθεται) κάτω από τό θέλημα (του ισχυροτέρου)». Διότι, οι Έλληνοκύπριοι θά πρέπει να διδάσκονται υποχρεωτικώς τήν γλώσσα των κατακτητων τους Τούρκων! Προαιρετικώς, μακάρι να μάθαιναν όλοι οι Έλληνες τουρκικά και οι Τούρκοι Έλληνικά, ώστε να μάθουν τήν ιστορία τους αληθινά, και πολλά άλλα, κυρίως οι Τούρκοι. Άλλά να διδάσκονται τά τουρκικά οι Έλληνοκύπριοι, μέσα στην πατρίδα τους υποχρεωτικώς; και δή μέ νωπές τίς μνήμες από τήν Τουρκική εισβολή; Είναι σαν να υποχρεώνεται ο κ. Σημίτης, γυιός ανθρώπου του Βελουχιώτη, να στέλνη τά παιδιά του σε σχολείο όπου διδάσκεται ή ένδική γλώσσα των φασιστων, χάριν της μελλοντικής συμβιώσεως!

Ύστερα, πώς είναι δυνατόν να συμβιώσουν μέ τούς έποίκους κατακτητές τους οι

Κύπριοι; Τό σχέδιο προβλέπει, σαδιστικά, δικαίωμα για τούς Τούρκους πού εἶναι χρήστες τῶν ιδιοκτησιῶν τῶν Ἑλληνοκυπρίων, ὅταν ἐπιτραπῆ στούς Ἑλληνοκυπρίους νά ἐπιστρέψουν, μετά ἀπό ἀρκετά ἔτη, νά τούς ἀντιτάξουν δικαίωμα χρήσεως (!!!) ἐπί ἀρκετά ἔτη, καθῶς καί δικαίωμα προτιμήσεως γιά τήν ἀγορά τοῦ σπιτιοῦ, τοῦ χωραφιοῦ, κ.λ.π. στήν περίπτωση πού ὁ Ἑλληνοκύπριος θελήσει νά τό πουλήσῃ (τό ἀντίστροφο ἐπίσης προβλέπεται ἀλλά ἡ ρύθμιση αὐτή εἶναι οὐσιαστικά μέ ἐλάχιστο ἂν ὄχι καθόλου πεδίο ἐφαρμογῆς γιά Ἑλληνοκυπρίους χρήστες ιδιοκτησίας).

Καί νά ἦταν μόνο αὐτό; Θά πρέπει τό νέο Κυπριακό κράτος, δηλαδή οὐσιαστικά οἱ σήμερα πλουσιώτεροι Ἑλληνοκύπριοι, νά πληρώσουν τήν μεταστέγαση τῶν κατακτητῶν Τούρκων σέ νεόκτιστα, καλά καί σύγχρονα σπίτια (!!!)

Πνευματικῶς διεστραμμένο καί λογικῶς ἀντιφατικό, θά μπορούσε νά χαρακτηρισθῆ τό σχέδιο Ἄναν γιά τήν «ἐπίλυσι» τοῦ Κυπριακοῦ.

Νά δοῦμε καί ἄλλα σημεῖα του, χαρακτηριστικά τῆς νοοτροπίας πού τό διαπνέει;

Τά πρωτοβάθμια δικαστήρια, ἐκάστου κρατιδίου, θά εἶναι ἀρμόδια γιά τήν ἐκδίκαση ὄχι μόνο τῶν ἐγκλημάτων πού ἀναφέρουν οἱ νόμοι τοῦ κρατιδίου, ἀλλά καί τῶν ἐγκλημάτων πού προβλέπονται στήν νομοθεσία τοῦ κοινοῦ κράτους (τῆς ὅλης Κύπρου). Παράδειγμα: Ἡ νομοθεσία περί ναρκωτικῶν καί περί τελωνειακῶν παραβάσεων, ἀνήκει στήν δικαιοδοσία τοῦ κοινοῦ κράτους. Ἄν ἐπομένως εἰσέρχονται στήν Κύπρο, ἄρα καί στήν Εὐρώπη, ναρκωτικά ἢ λαθρεμπορεύματα καί κάτι δέν πάῃ καλά, καί συλληφθῶν κάποιοι στήν Βόρεια Κύπρο, αὐτοί θά δικασθοῦν ἀπό δικαστήριο τοῦ τουρκοκυπριακοῦ κρατιδίου, δηλαδή πιθανότατα ἀπό τούς ἐποίκους πού θά ἔχουν πολιτογραφηθῆ «Κύπριοι», ὅποτε ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας ὅτι ἡ νοοτροπία ἐρεύνης τῆς ἀλήθειας θά εἶναι ἀνάλογη μέ αὐτήν τῶν δικαστηρίων τῆς σημερινῆς Τουρκίας. . .Καί πῶς θά δικάζονται Ἕλληνες ἢ Ἑλληνοκύπριοι ἀπό τέτοια δικαστήρια;

Μήπως ἄλλωστε δέν θά ἐκδίδονται γιά νά δικασθοῦν στήν «Κύπρο», ἀκόμη καί «ἐνοχλητικοί» γιά τά ἀμιγῶς τουρικά συμφέροντα Ἕλληνες πολίτες (π.χ. Ἕλληνας βουλευτῆς ἢ δικαστῆς, καί ἐν ἀνάγκη στενός συγγενής τους), γιά ἐγκλήματα πού δῆθεν διέπραξαν κατά τόν χρόνο τῆς ἀνύπαρκτης παραμονῆς τους στήν Κύπρο, π.χ. σέ βάρος ὑπηκόου «τουρκοκυπρίου» ἢ «τουρκοκυπρίας» ἐκ τῶν ἐποίκων καί δῆ τῆς ἀνωτέρω εἰδικῆς λίστας; Γιά τίς γνώσεις καί τήν ἐμπειρία τῶν τουρκερικῶν ἀρχῶν νά χαλκεύουν ἀνύπαρκτες κατηγορίες, ἀρκεῖ νά διατρέξῃ κανεῖς τήν νομολογία τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ Δικαστηρίου τῆς ΕΣΔΑ.

Τό σχέδιο Ἄναν, δέν εἶναι ἀπλῶς ἀπαράδεκτο καί σαφῶς χειρότερο ἀπό τήν διχοτόμηση τῆς Μεγαλονήσου. Εἶναι φανερά ἀπόρροια στρατηγικῶν συμφερόντων τρίτων ἐν ὄψει τῆς τρεχούσης συγκυρίας, καί προϊόν πολιτικοῦ πειραματισμοῦ χειρίστου εἴδους.

Τό σχέδιο Ἄναν, ὄζει ψυχολογικῆς βίας, περιέχει ἐκβιασμούς (ἀντιδημοκρατικό δημοψήφισμα μέ πολλά περίπλοκα διατυπωμένα ἐρωτήματα, στά ὁποῖα ζητεῖται ἐνιαία ἀπάντησις, ἐνῶ προσήκουν διαφορετικῆς ἀπαντήσεως), ἀφίσταται τῶν ψηφισμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τήν Κύπρο, ἀπαγορεύει νά ἐπιστρέψουν στά σπίτια τους πρόσφυγες, ἄνθρωποι πού ἀπέχουν ἀπό αὐτά μόνο μία ὥρα ἢ καί λιγώτερο, καί τούς ὑποχρεώνει νά ζήσουν μαζί μέ αὐτούς πού τούς τά ἄρπαξαν σέ μία κοινωνία. Χωρίς δυνατότητα δικαιοσύνης, χωρίς δυνατότητα ἐλπίδας νά ξαναδοῦν τήν πατρίδα τους. Ἄδύνατον!

Λέγουν οι έφημερίδες, ότι ο κ. Στεφανόπουλος, Πρόεδρος τής Δημοκρατίας, εΐπε στους μητροπολίτες εκ Κύπρου πού τόν έπεσκέφθησαν, νά ξεχάσουν ότι θά έπιστρέψουν οι πρόσφυγες στά σπίτια τους, και ότι οι έλπίδες τους είναι σαν τό βουλιαγμένο Έλληνικό καράβι τής αρχαιότητας, μινιατούρα-όμοίωμα του όποιου του προσέφεραν. "Αν αυτό αλληθεύη, παίρνοντας θάρρος από παλαιά προσωπική γνωριμία τήν όποία είχε ο άξιότιμος κ. Πρόεδρος μέ τόν πατέρα μου, γυιό προσφύγων από τόν Πόντο, θά του πρότεινα νά κάνη κάτι έντιμο και γενναίο: "Αν πράγματι εΐπε αυτά τά πράγματα, και άν πιστεύη ότι κάτι τέτοιο είναι «λύση», νά μήν ξαναπατήση στήν ιδιαίτερα πατρίδα του στήν Άχαΐα, οΰτε όσο ζή, οΰτε μετά θάνατον. "Ως έλαχίστη συνεισφορά στήν συνειδητοποίηση του τί έλέχθη. . . , και ως έκφραση ειλικρινούς συμπαραστάσεως στους πρόσφυγες τούς όποιους εκάλεσε νά δυσιάσουν τήν επί γής πατρίδα τους.

Άλλά εΐμαι βέβαιος, ότι τέτοια δυσία δέν τήν αξίζει τό σχέδιο Άναν. Πέραν τών δυσλειτουργιών και πρακτικών προβλημάτων, ή καθημερινή ζωή κάτω από αυτό τό σχέδιο Άναν, θά είναι μία κόλαση γιά τούς Έλληνοκυπρίους και μία συνεχής ψυχική ταλαιπωρία γιά τούς αληθινούς τουρκοκυπρίους (πού είναι εξισλαμισθέντες χριστιανοί ρωμιοί και όχι έποικοι από τήν έποχή του Σουλεημάν όπως διατείνεται τό καθεστώς Ντεκτάς, στήν ιστοσελίδα του ψευδοκράτους του).

Διότι, ή δυναμική του σχεδίου Άναν, είναι νά έξουδετερωθούν πλήρως οι φωνές αντιστάσεως τών Κυπρίων, έλληνοκυπρίων και αληθινών τουρκοκυπρίων, νά επιλέγονται οι ήγεσίες τους μεταξύ τών πλέον πειθηνίων ύπηρετών τόσο του διεθνούς παράγοντος, όσο και τής Τουρκίας.

Παράδειγμα τής μετατωπίσεως αυτής συσχετισμού δυνάμεων, ήδη βλέπουμε. Άφού οι ήγεσίες Ελλάδας και Κύπρου αποδέχθηκαν (άνευ νομικού και πολιτικού λόγου και μέ άκρως βραχυπρόθεσμη και μάλλον βιαστικά μελετημένη στρατηγική) τό σχέδιο Άναν, ή Τουρκία παζαρεύει έναντι μέν Άμερικανών-Ίσραήλ, τήν αποδοχή του σχεδίου Άναν και τήν όλοπρόθυμη συνεργασία της κατά του Ίράκ, ζητώντας τους ως άντάλλαγμα νά ασκήσουν άμεση πίεση γιά ένταξή της στήν Εύρώπη ως έχει (ή Τουρκία) και όσον τό δυνατόν συντομότερα, έναντι δέ τών Ευρωπαίων τήν συγκατάθεσή της γιά τόν Ευρωστράτο, μέ άντάλλαγμα νά αποδεχθούν τήν Άμερικανική πίεση. Είναι φανερό, ότι τήν Ελλάδα και τίς θέσεις της, θεωρεί ότι τίς έχει ήδη «στό τσεπάκι» της.

Τό σχέδιο Άναν, βρίθει αντιφατικών σημείων πού θά δημιουργήσουν τριβές, όπως από πολλές πλευρές έπιστημαίνεται. Άλλά μπορεί νά λειτουργήση, είναι λειτουργικό, μέ τήν προϋπόθεση ότι θά απομονωθούν και θά έξουδετερωθούν όλοι οι Έλληνοκύπριοι, ή καλλίτερα οι αντιστάσεις τους, ή ιστορία τους, ο τρόπος ζωής τους ως Όρθοδόξων χριστιανών, εις τρόπον ώστε αυτό πού θά περισσέψη επί τής προκρούστειας κλίνης του σχεδίου Άναν, νά είναι ένας λαός εκμαυλισμένος, προδωμένος, άπελπισμένος, ύποχρεωμένος νά παραδίδη τά παιδιά του νά γίνονται σύγχρονοι γενίτσαροι, ανιστόρητοι, άκαρδοι και φιλήδονοι, υπερήφανοι πιστοί ύπηρετές τής Νέας Τάξεως Πραγμάτων τών Άγγλοαμερικανικών ήγεσιών, έτοιμοι νά έξουσιάζουν και νά δυσιάζουν τούς πρώην συμπατριώτες τους, προκειμένου ο έναέριος χώρος τής Κύπρου, τά ύδατά της και τό έδαφός της νά διατίθενται πλήρως στά όποια διεθνή σχέδια πολεμικών επιχειρήσεων (εύθύς ως συγκατατεθούν προς τούτο οι κυβερνήσεις τής Ελλάδος και τής Τουρκίας, λέει τό σχέδιο Άναν).

Άργά ή γρήγορα, και μάλιστα πολύ γρήγορα, θα υπάρξει ανάγκη για πολύ καλές, άρτιες υπηρεσίες ασφαλείας (Μωσάντ;), για να ασφαλίσουν έναντι της τρομοκρατίας την Μεγαλόνησο, την Κύπρο μας δηλαδή.

Συγχρόνως, η Κύπρος θα αποστρατιχοποιείται σταδιακά (έντός 870 ημερών) αλλά με τον Τουρκικό στρατό, πολυπληθέστερο του Έλληνικού, να περιμένη έτοιμος επί της Κύπρου (πάντα κατά το σχέδιο Άναν) το οποιοδήποτε λάθος ή «λάθος» μας που θα του επέτρεπε να επέμβη και πάλι. Και μετά τις 870 ημέρες, όμως, ο ίδιος στρατός περίπου θα παραμείνη, όπως έλεχθη, θα πρόκειται δέ για «τουρκοκύπριους» . .

Στό βάθος, εκεί έντοπίζονται οι επιφυλάξεις των Τούρκων στο σχέδιο Άναν. Παιδιά γενιτσάρων οι περισσότεροι, μισούν την ύπαρξη Έλλήνων, και θέλουν να μας μεταστρέψουν όλους, τους Έλληνοκύπριους πρώτα-πρώτα, στην δική τους ύπαρξη, που έχει πληρότητα επιγείου βίου αλλά όχι έλπιδα πληρότητας ζωής. Πώς να αποδεχθούν τον προετοιμαζόμενο γενιτσαρισμό νέου τύπου για έμας; Άλλά και για αυτούς;

Κάτι θα σκεφθούν, ανατολίτικο, ώστε να παρατείνουν την αγωνία των ταλαιπώρων Έλληνοκυπρίων αδελφών μας, ενώπιον του διλήμματος να γίνουν τά παιδιά τους γενίτσαροι τουρκεμένοι ή γενίτσαροι της Νέας Έποχής. Το σχέδιο Άναν, με την υποχρεωτική διδασκαλία της τουρκικής γλώσσας στα παιδιά των Έλληνοκυπρίων, με την υποχρεωτική αλλοίωση και παραποίηση του μαθήματος της ιστορίας που προβλέπει, με το λαϊκό κράτος που επίσης προβλέπει, και την προώθηση άρα των μικτών γάμων, παρέχει έλπίδες και ψυχολογικά διέξοδα σε τέτοια ύπαρξιακά αδιέξοδα των Τούρκων, ώστε να τό αποδεχθούν. Άλλωστε, τά μέν ανώτερα στρώματα των Έλληνοκυπρίων θα διαλέξουν την γενιτσαροποίηση νέου τύπου (ή λίγο παλαιότερη ονομαζόταν μασωνία) τά δέ κατώτερα, της «πλέμπας», υποχρεωτικά διδασκόμενα μισή ιστορία και αρκετά τουρκικά, με ναρκωτικά, πορνεία και χωρίς κατήχηση χριστιανική, τά προσρίζουν για τουρκοποίηση.

Αυτό τό εξαμβλωματικό σχέδιο για την Κύπρο, ονομάσθηκε ιστορική λύση και εύκαιρία; Δέν έχει ή Ελλάδα δύναμη αποτροπής και λόμπυ στις Η.Π.Α.; Άκόμη και αν πλέον ουσιαστικώς δέν τά έχη στον βαθμό που πρέπει, τό σχέδιο πάλι δέν «τρώγεται».

Όσοι τό θεωρούν λύση, φέρουν άκεραία την εύθύνη αν ή κατάσταση εκτραχυνθή στην Μεγαλόνησο σε λίγους μήνες από σήμερα, ή αν δημιουργηθή ένα νέο κύμα προσφύγων μετά από ένα με δύο χρόνια, που θα εγκαταλείπη την Κύπρο προς διάφορες χώρες της Εύρωπαϊκής Ένώσεως.

Ό γράφων, διαπιστώνει με θλίψη του την μεγάλη έλλειψη, αυτήν την κρίσιμη ώρα, του Γιάννου Κρανιδιώτη, τον όποιον κατά την τραγική κοίμησή του, οι μέν εν Ελλάδα πολιτικοί θεωρούσαν ως ένα πολύ έμπειρο πολιτικό (κ. Σημίτης), οι δέ Κύπριοι πολιτικοί ως έναν εύελπι νέον πολιτικό (κ. Κυπριανού).

Η άσκηση πολιτικής πρέπει να είναι πάντα και βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη, να λαμβάνη υπ' όψη και τά πλέον άπίθανα ένδεχόμενα. Όπως, ότι και ή Εύρωπαϊκή Ένωση που ξέραμε θα διαλυθή ή θα αλλάξη μορφή, επί τό όλιγώτερο δημοκρατικόν (εδώ, άλλαξαν οι Η.Π.Α. . .). Συνεπώς, οι σχέσεις δυνάμεων που διαμορφώνονται στην περιοχή μας μετά την άποδοχή και τυχόν «λειτουργία» του σχεδίου Άναν, μετά από τρία και μόνον χρόνια από

σήμερα, δηλαδή στο «όρατό μέλλον,» θά αποτελούν ανεπίτρεπτη και ανεπίστρεπτη μεταβολή, εις βάρος των εθνικών συμφερόντων μας, τέτοια μεταβολή, ώστε καλλίτερα είναι νά μήν γίνη δεκτό τό σχέδιο αυτό, όποιο και νά είναι τό κόστος.

Είναι εθνικό χρέος, νομικώς και πολιτικώς έφικτό, νά δυσαρεστήσουμε φίλους μας, και νά διασφαλίσουμε τά εθνικά μας συμφέροντα, αλλά και τά συμφέροντα τής Εύρώπης. Η Κύπρος δέν επιτρέπεται ούτε νά προδοθή και πάλι και νά προσφυγοποιηθούν οι Κύπριοι όλοι, ούτε νά μετατραπή σέ κερκόπορτα για τήν άλωση τής Εύρώπης.

Και για νά μήν θεωρηθή ότιδήποτε άβάσιμο, προσθετέον και τοϋτο: Δέν θά ήταν όρθό νά αποκλείεται τελείως ή ένταξη τής Τουρκίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση. Αλλά ή ένταξη τής Τουρκίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση, μόνο μέ δύο προϋποθέσεις γινόταν δεκτό ότι αποτελεί «στρατηγική» έπιλογή τής Ελλάδας: Πρώτον ότι τοϋτο δέν θά γινόταν ποτέ εις βάρος των εθνικών συμφερόντων τής Ελλάδας και τής Κύπρου, και, Δεύτερον ότι πρώτα θά μετασχηματιζόταν σέ δημοκρατική χώρα, μέ σεβασμό των έλευθεριών των λαών της, και δή τής θρησκευτικής έλευθερίας, τής έλευθερίας έκφράσεως και των πολιτισμικών έλευθεριών, καθώς και μέ τήν εισαγωγή και έμπέδωση ενός κράτους δικαίου, δηλαδή ουσιαστικού δικαίου (και όχι απλώς «κράτους νόμου»). Και οι δύο αυτές προϋποθέσεις (όχι μόνον ή πρώτη), ήσαν συνιστώσες του εθνικού μας συμφέροντος αναφορικώς προς τήν ένταξη τής Τουρκίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση. Ταυτοχρόνως, ύπηρετούσαμε και τά συμφέροντα τής οικοδομήσεως τής Ένωμένης Εύρώπης επί πολιτικής βάσεως, και τό άληθές συμφέρον άκόμη και των λαών τής Τουρκίας.

Κάτι άλλαξε πράγματι στις συνιστώσες του εθνικού μας συμφέροντος, ώστε νά εγκαταλείπονται οι προϋποθέσεις αυτές και νά υποστηρίζεται, μέ άδικαιολόγητη άφέλεια, ότι μέ τήν άμεση και άμέριστη ύποστήριξη τής έντάξεως τής Τουρκίας στην Κύπρο, άποστομώνονται τά έν Αγκύρα γεράκια και ή σχετική προπαγάνδα τους (κατά τήν όποία για όλα τά δεινά τής Τουρκίας εύθύνεται ή Ελλάδα); Συνεπώς, δέν είναι εθνικώς έπωφελής ή θέσις ότι σήμερα ήδη «ή Ελλάδα ύποστηρίζει τήν ένταξη τής Τουρκίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση» και δή τήν κατά τό δυνατόν άμεση!!! Μπορεί νά είναι τοϋτο άρεστό εις τούς φίλους μας Αμερικανούς, αλλά δέν είναι σύμφωνο και μέ τό δικό μας εθνικό συμφέρον.

Υπελάνθανε και μία τρίτη προϋπόθεση, ώστόσο, για τήν ύποστήριξη τής υποψηφιότητας τής Τουρκίας από έμάς : Ότι δηλαδή, θά μπορούσαμε νά τήν ύποστηρίξουμε παρά τίς δυσμενείς έπιπτώσεις στην οικονομία μας, χάριν των πολιτικών ώφελημάτων, από τό ότι μέ μία δημοκρατική Τουρκία, δέν θά είχαμε έναν έχθρό στά σύνορά μας και από τό ότι για νά συγκατανεύσουμε θά είχαμε ήδη μία άληθινή λύση στο Κυπριακό, μέ άποχώρηση του Τουρκικού στρατού κατοχής και όλων των έποίκων (θά μπορούσε νά σκεφθή κανείς, μετά από είκοσιέξι χρόνια ότι έξ αυτών θά παρέμεναν όσοι είχαν παντρευθή άληθινή τουρκοκύπρια, και ουδείς άλλος έποικος πλην αυτών), και μέ πλήρη επιστροφή των προσφύγων στις έστίες τους. Έγινε τίποτε από όλα αυτά και ύποστηρίζουμε τήν ένταξη τής Τουρκίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση;

Επί πλέον, ή Εύρώπη, αντί πολιτικής Ένώσεως, θά μείνη για πολύ, ίσως για πάντα, μία άπλη οικονομική Ένωση μέ όρισμένους ειδικούς πρόσθετους βραχιόνες (π.χ. Εύρωστρατό στην ύπηρεσία του NATO), αν επικρατήσει ή άγγλοαμερικανική έκδοχή στην κατάρτιση του

Συντάγματός της. Συνεπώς, εις τί όφελει τήν Έλληνική οικονομία, μία ένταξη τής Τουρκίας στην σημερινή οικονομική Ευρωπαϊκή Ένωση; Υπό τήν κρατούσα σήμερα άβεβαιότητα ως προς τήν πολιτική ή οικονομική μόνον μορφή τής Ευρώπης, τό πλέον ένδεδειγμένο είναι ή Ελλάδα να δείξει αναβλητική διάθεση ως προς τό χρονοδιάγραμμα τής έντάξεως τής Τουρκίας. Αυτό επιβάλλει τό ένδικό συμφέρον. Έκτός και άν λάβαμε ανταλλάγματα, τά όποια ό γράφων άγνοεί.

Πάντως δέν είναι τέτοιο άντάλλαγμα, τό σχέδιο Άνάν.

Τό σχέδιο Άνάν, στηρίζεται μεταξύ τών άλλων, και στην έκδοχή ότι ή Ευρώπη δέν θά γίνη ποτέ ισχυρή πολιτική Ένωση. Άρκει νά δή κανείς πώς γίνεται άντιληπτή ή λειτουργία τών όργάνων του κοινού κράτους τής «νέας Κύπρου», γιά νά καταλάβη ότι τό σχέδιο Άνάν τορπιλίζει τήν ύπαρξη άληθινής πολιτικής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και από τήν άποψη αυτή.

Τό νέο κράτος τής Κύπρου θά πρέπει νά εκπροσωπείται, στην πραγματικότητα, άλλοτε από Έλληνοκυπρίους, άλλοτε από «τουρκοκυπρίους» (τούς άληθινούς τουρκοκυπρίους πρέπει νά τούς ξεχάσουμε, άφού οι ψευδοτουρκοκύπριοι και οι περί τόν Ντεκτάς θά είναι τό ισχυρό κομμάτι). Τουτό, και στην Ευρώπη, αλλά και στις διπλωματικές αποστολές, στρατιωτικούς ακόλουθους κ.λ.π. Είναι δυνατόν ποτέ νά οικοδομηθί μία κοινή Ευρωπαϊκή Ένωση, ως πολιτική ένωση, μέ τούς Τούρκους στά κέντρα αποφάσεων της; Και μόνο ή διαφορετική κατανόηση τών ίδιων πραγμάτων λόγω πολιτισμικών διαφορών (συνέπεια λόγων και έργων, διαφορετική αίσθηση τής διαταγής, τής όδηγίας, τής συμβουλής, τής χρήσεως τής τεχνολογίας, κ.ο.κ.), πολύ δέ περισσότερο ή διαρροή έμπιστευτικών πληροφοριών μιās έτοιμαζομένης Ευρωπαϊκής πολιτικής όντότητας, στην Τουρκία πράγματι, πολύ πριν ώριμάση αυτή (προτού δηλαδή καταστή δημοκρατική και, σέ σημαντικό βαθμό, χριστιανικό κράτος και πάλι), όχι απλώς ύπονομεύουν αλλά δυναμιτίζουν τήν πολιτική ένοποίηση τής Ευρώπης.

Και από τής άπόψεως αυτής, τό ένδικό μας συμφέρον, αλλά και τό συμφέρον τής Ευρώπης, επιβάλλει και τήν άπόρριψη του σχεδίου Άνάν, και τήν αναβλητικότητα, μέ επιφυλάξεις μάλιστα, στο θέμα τής έντάξεως τής σημερινής Τουρκίας στην Ευρώπη.

Άν ή σημερινή πολιτική συγκυρία στις Η.Π.Α., στην Άγγλία, ή όπου άλλου, ή και τά στρατηγικά τους συμφέροντα, δέν συμπίπτουν μέ τά δικά μας, ή τής Ευρώπης, είναι στοιχειώδες χρέος μας νά μήν προδώσουμε τήν Κύπρο μας πάλι, ό,τι προσωπικό κόστος και άν έχη αυτό, και νά κατοχυρώσουμε τήν ανεξαρτησία όλων τών Κυπρίων, και μαζί τά ζωτικά ένδικά συμφέροντα μας πού είναι πλέον και Ευρωπαϊκά. Αυτό, δέν άπαιτεί άντίθεση μέ τίς Η.Π.Α., αλλά σχέση δούναι και λαβείν σέ σχέση μέ τήν Τουρκία. Ούτε συγκρούσεις μέ τήν Άγγλία, αλλά επίλυση τών όποιων διαφορών άπόψεων στά πλαίσια τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως.

Καίτοι έλάχιστα άκούσαμε τίς άπόψεις του άδικοχαμένου Γιάννου Κρανιδιώτη, από τηλεοράσεως, έχουμε τήν αίσθηση ότι εκείνος μέν έσιώπησε, αλλά και οι λίθοι κεκραζόνται, εάν «λυθί» τό Κυπριακό σύμφωνα μέ τό σχέδιο Άνάν, ένταχθί δέ ή Τουρκία στην Ευρώπη άπροϋποθέτως έν σχέσει προς τίς ίσορροπίες τής περιοχής μας και προς τά συνολικά, Έλληνικά και Κυπριακά, ένδικά μας συμφέροντα.